

Булимията е хранително разстройство, което привлича все повече вниманието на лекари и психолози заради своето голямо разпространение и заради последиците, които то предизвиква.

Тя се изразява чрез пристъпи на ексцесивно /прекалено/ преяждане с продължителност от около два часа и различна честота: от най-малко два пъти седмично до няколко пъти дневно. По време на пристъпа се поглъщат безразборно големи количества храна на фона на повишена тревожност, нервно напрежение и чувство за вина. Липсва какъвто и да е контрол върху преяждането. Характерно нещо за болните е това, че те се стремят към уединение, което им позволява да се "търпят" на спокойствие. Периодите на булимия са последвани най-често от мерки за неутрализиране следствията от преяждането: предизвикване на повръщане, прием на лаксативи, диети; в някои случаи наложените диети са толкова крайни, че булимията се редува с анорексия

Обикновено от булимия страдат млади жени, често с нормално телесно тегло и добро социално положение. Повечето от тях имат интелигентност над средното равнище, високи естетически потребности и подчертана самокритичност. От булимия са страдали известни жени като Мерилин Монро, Елизабет Тейлър, лейди Даяна, Опра Уинфри и др.

Причини :

Те са комплексни, като най-важните сред тях са психологичните, социалните, културните и генетичните причини.

Най-често булимичните кризи се провокират от стресови ситуации, свързани с нарастване на напрежението. Но заболяването се заражда много преди това. Счита се, че наченките на булимията се коренят още в ембрионалния период от развитието на човека.

Психоемоционалният климат, в който протича бременността, поведението на бременната жена и на нейните близки имат определящо значение. Неподходящата нагласа и всички негативни преживявания през този период водят до увреждане психиката на плода. Още тогава се посяват семената на чувството за вина, които избухват по-късно под формата на булимични кризи /неконтролируемо поглъщане на храна/, които са стереотипен начин за облекчаване на дистреса.

Булимията изразява липса на безусловна любов от страна на родителите. Преяждането се явява своеобразен протест, вик за помощ, компенсаторно /но удовлетворяващо/ насищане на сетивата, говори за известна инфантилност.

Нередовното и непълно изпразване на дебелото черво също създава условия за развиване на булимия. Поради постоянното усещане за пълнота в корема, такива хора почти непрекъснато гладуват. Но понякога гладът надвива и те неистово поглъщат всякаква попаднала им храна, в огромни количества. След това задръстеният корем ги кара да повръщат.

Симптоми :

В съзнанието на булимика доминираща е мисълта за храна и е налице стремеж към постоянно преяждане. Тази мисъл обуславя изцяло ежедневието, неговия ритъм, формира трудно вписващи се в социален аспект поведенчески модели. Преяждането цели да разреши напрежението, но въпреки това то се преживява много болезнено от пациентите, снижава самооценката им, засилва чувството им за вина и намалява волята им. Булимията се характеризира и с автоагресия: болният се стреми сякаш да си причини нещо лошо, да се накаже. Това потвърждава противоречивата същност на булимика

На физическо равнище последиците, които се натрупват при по-голяма продължителност на заболяването, причиняват у болния дискомфорт, намаляват надеждата му, че е в състояние да се справи с болестта си. Честите повръщания водят до редица нарушения във функциите на храносмилателната система, бъбреците, сърцето и др. органи и системи. Появяват се обща вялост, чувство за постоянна умора, раздразнителност, променливост на настроението, сърцебиене, главоболие, сухота на лигавиците, намаляване тургора на кожата. Сънят е непълноценен, съпроводен често с кошмари.

Лечение :

Понеже причините за булимията са най-вече психологически, тя е много сложен и труден за повлияване проблем. Например колкото по-чувствителен и душевно фин е даден човек, толкова булимията протича по-драматично. Освен това има пациенти, които, поради деликатния характер на заболяването, трудно споделят за съществуването му. Ето защо се изисква комплексна и задълбочена преценка за състоянието на всеки болен поотделно преди наобеляването на конкретните мерки; в противен случай резултатите ще бъдат противоречиви, временни, ще се наблюдават редуващи се периоди на затихване и изостряне на булимията, но не и нейното трайно отстраняване.